

fremstredne Landmænd, der i den Grad have ladet sig hilde i Teorierne, at de alt for meget have indrettet deres Landbrug efter de teoretiske Formularer, og naar det saa kom til Stykket, har det vist sig, at det økonomisk ikke kunde betale sig, men selvfølgelig skal jeg ikke underkende Konsulentvirksomheden. Jeg er selvfølgelig enig i, at den ogsaa har haft sin Betydning; naar den ærede Ordfører for Finansudvalget i saa høj Grad tog de 3 Konsulenter, her er Tale om, i Forsvar, lagde jeg med Interesse Mærke til, at idet han saa stærkt roste de nævnte Konsulenter for deres Virksomhed, saa udtalte han stadig, hvad de have gjort endog saa for længere Tid tilbage. Men der vil jeg sige til den ærede Ordfører, at Staten har jo ikke været karrig over for dem, det, som de nævnte Konsulenter have udført, har Staten jo rigelig og rundelig betalt dem for. Professor Segelcke har været Konsulent i 13 Aar og har oppebaaret i Konsulentonorar 26,000 Kr i de 13 Aar ved Siden af, at han har oppebaaret sin Løn som Lærer ved Landbohøjskolen. Men da den ærede Ordfører fremhævede saa mange Eksempler paa Professor Segelckes Virksomhed, saa fristes jeg til at spørge: Hvorledes har det været muligt for denne Mand at udføre sin Lærervirksomhed paa Landbohøjskolen, naar han ved Siden af den har kunnet udføre en saa omfattende Konsulentvirksomhed? Jeg har selvfølgelig ikke haft til Hensigt i nogen Maade, og har heller ikke til Hensigt i dette Øjeblik, at sige noget nedsettende om de nævnte Mænd, jeg har tværtimod særdeles megen Agtelse for dem, ogsaa personlig, men det kan jo ikke nægtes, at enten har man givet dem for høj Løn som Lærere ved Landbohøjskolen, eller ogsaa have de, naar de have udført en saa storartet Konsulentvirksomhed, naar de have kunnet foretage saa mange Rejser o. s. v., i ikke ringe Grad maattet forsinde deres Virksomhed som Lærere ved Landbohøjskolen. Den ærede Ordfører synes at ville sammenblande disse Mænds videnskabelige Virksomhed og deres praktiske Virksomhed som Konsulenter for Landbruget. Jeg skal ikke i nogen Maade berøre deres videnskabelige Betydning, men det forekommer mig, at have de nævnte Lærere en saa stor Betydning som Videnskabsmænd, var det meget naturligt, at man støttede dem paa en anden Konto, støttede dem som Forfattere og Videnskabsmænd og ikke benyttede dem i den Grad, man nu har benyttet dem, som Konsulenter. Naar den ærede Ordfører har saa stærkt omtalt Professor Segelckes Betydning for Mejerivæsenet og derigennem for hele Landbruget,

saa vil jeg sige, at den Ære, Prof. Segelcke har for Mejerivæsenets Udvikling, maa han dog i høj Grad dele med afdøde Docent Fjord, og jeg tror, at man har været noget tilbøjelig til at lade Docent Fjord og hans Virksomhed træde i Skygge for Prof. Segelcke og hans Virksomhed. Der er mange Landmænd, der have sagt til mig, at Professor Segelckes Betydning paa Mejerivæsenets Omraade har kulmineret, han har haft sin Betydning, og den skal jeg selvfølgelig ikke paa nogen Maade fratænde ham, men i Øjeblikket har han ikke den Betydning, der kan berettigge til, at man vedblivende skal give ham dette Konsulentonorar af 2,000 Kr. Det samme er Tilfældet med de andre, Lektorerne Rostrup og Boas. I Modsetning til den ærede Ordfører skal jeg udtale min Paastømmelse af den ærede Indenrigsministers Dmtale af dette Forhold i Gaar. Den ærede Indenrigsminister tog i sit Forsvar, forekommer det mig, meget mere jævnt og ædrueligt paa Spørgsmaalet om Bevarelsen af det nævnte Konsulentonorar. Den ærede Indenrigsminister erklærede jo meget aabenhjertigt, at hvis det var første Gang, der her var Tale om at give et saadant Honorar til de vedkommende 3 Lærere ved Landbohøjskolen, saa forholdt Sagen sig noget anderledes, men det forekommer mig, at det Forsvar, den ærede Minister ydede for Bevarelsen af Konsulentonoraret til de 3 Lærere, var nærmest begrundet i Pietetshensyn. Vi have nu haft dem i saa lang Tid, sagde den ærede Minister. Dette kan da i alt Fald kun gælde Professor Segelcke, der har været ansat som Konsulent siden 1880, altsaa i 13 Aar. Lektor Rostrup har været Konsulent, saa vidt jeg ved, i 8 Aar, men for Boas' Vedkommende kan det slet ikke siges, idet han kun har været Konsulent i c. 2 Aar. Jeg har tillige i Gaar omtalt, at Boas for et Par Aar siden rykkede op fra en Løn af 1,400 Kr. aarlig til en fast Løn af 3,200 Kr., og der er altsaa, mener jeg, ingen Anledning til her at give ham 2,000 Kr. aarlig ekstra; thi det er i alt for høj Grad at favorisere den enkelte Lærer fremfor de andre, og det forekommer mig, at det er et højt aparte Forhold med Landbohøjskolens Lærere, naar man ser, hvorledes Staten og Regeringen begunstige enkelte af dem. Jeg deler i det hele taget den Anskuelse, som ogsaa nu blev gjort gældende af den ærede sidste Taler, at Embedsmænd helst bør passe deres Hverv som Embedsmænd, og naar vi have en Konsulentvirksomhed, der er udfoldet i saa høj en Grad, som den nu er, saa er det naturligt, at man benytter Konsulenter, hvis